

Ack Värmland, du sköna

Värmlandsvisan

1:a strofen Anders Fryxell (1795 - 1881)

Från 1822, baserad på en traditionell folkmelodi

2:a strofen Fredrik August Dahlgren (1816 - 1895)

Arr. för SATB av C. J. Berg, A. W. Larsson, F. Tiger

S

1. Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du
Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de land, till
2. I Vär - me - land ja, där__ vill jag byg - ga och bo, med
Dess da - lar och skog ge__ mig tyst - nad - ens__ ro, och

A

1. Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du
Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de land, till
2. I Vär - me - land ja, där__ vill jag byg - ga och bo, med
Dess da - lar och skog ge__ mig tyst - nad - ens__ ro, och

T

1. Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du
Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de land, till
2. I Vär - me - land ja, där__ vill jag byg - ga och bo, med
Dess da - lar och skog ge__ mig tyst - nad - ens__ ro, och

B

1. Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du
Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de land, till
2. I Vär - me - land ja, där__ vill jag byg - ga och bo, med
Dess da - lar och skog ge__ mig tyst - nad - ens__ ro, och

5

kro - na bland Sve - a - ri - kes län - der! Ja, där vill jag
Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der!
enk - las - te lyck - a för - nöj - der. Och för - sar - na
luf - ten är frisk på dess__ höj - der.

kro - na bland Sve - a - ri - kes län - der! Ja, där vill jag
Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der!
enk - las - te lyck - a för - nöj - der. Och för - sar - na
luf - ten är frisk på dess__ höj - der.

kro - na bland Sve - a - ri - kes län - der! Ja, där vill jag
Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der!
enk - las - te lyck - a för - nöj - der. Och för - sar - na
luf - ten är frisk på dess__ höj - der.

kro - na bland Sve - a - ri - kes län - der! Ja, där vill jag
Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der!
enk - las - te lyck - a för - nöj - der. Och för - sar - na
luf - ten är frisk på dess__ höj - der.

le - va, ja, där vill jag dö. Om en gång i-från Värm - land jag
 sjung - a sin ljuv - li - ga sång, vid den vill jag— som - na så

le - va, ja, där vill jag dö. Om en gång i-från Värm - land jag
 sjung - a sin ljuv - li - ga sång, vid den vill jag— som - na så

le - va, ja, där vill jag dö. Om en gång i-från Värm - land jag
 sjung - a sin ljuv - li - ga sång, vid den vill jag— som - na så

le - va, ja, där vill jag dö. Om en gång i-från Värm - land jag
 sjung - a sin ljuv - li - ga sång, vid den vill jag— som - na så

ta-ger mig en mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.
 stil - la en gång och vi - la i värm - länd - ska jor - den.

ta-ger mig en mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.
 stil - la en gång och vi - la i värm - länd - ska jor - den.

ta-ger mig en mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.
 stil - la en gång och vi - la i värm - länd - ska jor - den.

ta-ger mig en mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.
 stil - la en gång och vi - la i värm - länd - ska jor - den.